

برنامه سازی پیشرفته

مدرس:

جواد قهرمانی

نام درس:

برنامه سازی پیشرفته (رشته مهندسی فناوری اطلاعات)

تعداد واحد درسی:

۳ واحد

فهرست مطالب

- ⑤ فصل اول : مقدمات زبان C++
- ⑤ فصل دوم : ساختار های تصمیم گیری و تکرار
- ⑤ فصل سوم : سایر ساختار های تکرار
- ⑤ فصل چهارم : اعداد تصادفی
- ⑤ فصل پنجم : آرایه ها
- ⑤ فصل ششم : توابع
- ⑤ فصل هفتم : ساختارها و اشاره گرها
- ⑤ فصل هشتم : برنامه نویسی شی گرا

فصل اول

مقدمات C++

فهرست مطالب فصل اول

۱. تاریخچه مختصر	۱.۱. عملگر انتساب
۲. قانون نامگذاری شناسه ها	۲.۱. عملگر های محاسباتی
۳. متغیر ها	۳.۱. عملگر های افزایش و کاهش
۴. اعلان متغیر	۴.۱. عملگر sizeof
۵. تخصیص مقادیر به متغیر	۵.۱. عملگر های جایگزینی محاسباتی
۶. داده های از نوع کرکتر	۶.۱. اولویت عملگرها
۷. کرکتر های مخصوص	۷.۱. توضیحات (Comments)
۸. رشته ها	۸.۱. توابع کتابخانه
۹. نمایش مقادیر داده ها	۹.۱. برنامه در C++
۱۰. دریافت مقادیر	

تاریخچه مختصر C++

این زبان در اوائل دهه ۱۹۸۰ توسط Bjarne stroustrup در آزمایشگاه بل طراحی شده. این زبان عملاً توسعه یافته زبان برنامه نویسی C می باشد که امکان نوشتن برنامه‌های ساخت یافته شیء گرا را می دهد.

قانون نامگذاری شناسه‌ها

(۱) حروف کوچک و بزرگ در نامگذاری شناسه‌ها متفاوت می‌باشند.

بنابراین xy ، xY ، XY ، Xy چهار شناسه متفاوت از نظر $C++$ می‌باشد.

قانون نامگذاری شناسه‌ها

۲) در نامگذاری شناسه‌ها از حروف الفباء، ارقام و زیر خط (**underscore**) استفاده می‌شود و حداکثر طول شناسه ۳۱ می‌باشد و شناسه بایستی با یک رقم شروع نگردد.

قانون نامگذاری شناسه‌ها

۳) برای نامگذاری شناسه‌ها از کلمات کلیدی نبایستی استفاده نمود. در زیر بعضی از کلمات کلیدی داده شده است.

And	Sizeof	then	xor	Template
Float	False	Friend	While	continue
extern	Private	Switch	Default	Const
delete	typedef	if	this	Virtual

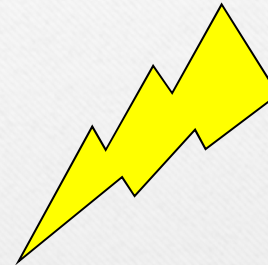
متغیرها

متغیر، مکانی در حافظه اصلی کامپیوتر می باشد که در آنجا یک مقدار را می توان ذخیره و در برنامه از آن استفاده نمود. قانون نامگذاری متغیرها همان قانون نامگذاری شناسه ها می باشد.

انواع داده ها

نوع داده	مقادیر	حافظه لازم
int	-32768 تا 32767	۲ بایت
unsigned int	0 تا 65535	۲ بایت
long int	-2147483648 تا 2147483647	۴ بایت
unsigned long int	0 تا 4294967295	۴ بایت
char	یک کارکتر	۱ بایت
unsigned char	-128 تا 127	۱ بایت
float	1.2e-38 تا 3.4e38	۴ بایت
double	2.2e-308 تا 1.8e308	۸ بایت

اعلان متغیرها

قبل از آنکه در برنامه به متغیرها مقداری تخصیص داده شود و از آنها استفاده گردد بایستی آنها را در برنامه اعلان نمود.

چند مثال از اعلان متغیرها :

✓ برای اعلان متغیر x از نوع int :

```
int x;
```

✓ برای اعلان متغیرهای p و q را از نوع float که هر کدام چهار بایت از حافظه را اشغال می‌کنند :

```
float p , q ;
```

✓ برای اعلان متغیر next از نوع کرکتر که می‌توان یکی از ۲۵۶ کرکتر را به آن تخصیص داد و یک بایت را اشغال می‌کند.

```
char next ;
```


تخصیص مقادیر به متغیرها

با استفاده از عملگر = می توان به متغیرها
مقدار اولیه تخصیص نمود.

مثال :

✓ در دستورالعمل `x=26; int x` را از نوع `int` با مقدار اولیه 26 اعلان نموده .

✓ در دستورالعمل `b=260; long a=67000` ,

متغیرهای `b` و `a` را از نوع `long int` تعریف نموده با مقادیر بترتیب 260 و 67000.

داده‌های از نوع کاراکتر

برای نمایش داده‌های از نوع char در حافظه کامپیوتر از جدول ASCII استفاده می‌شود. جدول اسکی به هر یک از ۲۵۶ کاراکتر یک عدد منحصر بفرد بین ۰ تا ۲۵۵ تخصیص می‌دهد.

کاراکترهای مخصوص

کامپیلر C++ بعضی از کاراکترهای مخصوص که در برنامه می‌توان از آنها برای فرمت بندی استفاده کرد را تشخیص می‌دهد. تعدادی از این کاراکترهای مخصوص به همراه کاربرد آنها در اسلاید بعد آورده شده است .

کاراکترهای مخصوص

<code>\n</code>	Newline
<code>\t</code>	Tab
<code>\b</code>	Backspace
<code>\a</code>	Beep sound
<code>\"</code>	Double quote
<code>'</code>	Single quote
<code>\0</code>	Null character
<code>\?</code>	Question mark
<code>\\</code>	Back slash

بعنوان مثال از کرکتر `\a` می توان برای ایجاد صدای beep استفاده نمود.

```
char x = '\a';
```

رشته‌ها

رشته یا string عبارتست از دنباله‌ای از کرکترها که بین " " قرار داده می‌شود. در حافظه کامپیوتر انتهای رشته‌ها بوسیله \0 ختم می‌گردد.

مثال ۱:

"BOOK STORE" یک رشته ده کرکتری می باشد که با توجه به کرکتر 0 که به انتهای آن در حافظه اضافه می شود جمعاً یازده بایت را اشغال می کند.

مثال ۲:

دقت نمایید که "w" یک رشته می‌باشد که دو بایت از حافظه را اشغال می‌کند در حالیکه 'w' یک کرکتر می‌باشد که یک بایت از حافظه را اشغال می‌نماید.

نمایش مقادیر داده‌ها

برای نمایش داده‌ها بر روی صفحه مانیتور از cout که بدنبال آن عملگر درج یعنی >> قید شده باشد استفاده می‌گردد. بایستی توجه داشت که دو کرکتر > پشت سر هم توسط C++ بصورت یک کرکتر تلقی می‌گردد.

مثال :

✓ برای نمایش پیام good morning بر روی صفحه نمایش :

```
cout << "good morning";
```

✓ برای نمایش مقدار متغیر X بر روی صفحه نمایش :

```
cout << x ;
```


دریافت مقادیر متغیرها

به منظور دریافت مقادیر برای متغیرها در ضمن اجرای برنامه از صفحه کلید، از cin که بدنبال آن عملگر استخراج یعنی << قید شده باشد می توان استفاده نمود.

مثال :

```
int x;  
cout << "Enter a  
number:" ;  
cin >> x;
```


عملگر انتساب

عملگر انتساب = می باشد که باعث می گردد
مقدار عبارت در طرف راست این عملگر ارزیابی
شده و در متغیر طرف چپ آن قرار گیرد.

مثال :

$x=a+b;$

$x=35 ;$

$x=y=z=26 ;$

از عملگرهای انتساب چندگانه نیز می‌توان استفاده نمود. که مقدار سه متغیر Z و Y و X برابر با 26 میشود.

عملگرهای محاسباتی

در C++ پنج عملگر محاسباتی وجود دارد که عبارتند از :

جمع	+
تفریق	-
ضرب	*
تقسیم	/
باقیمانده	%

این عملگرها دو تائی می‌باشند زیرا روی دو عملوند عمل می‌نمایند. از طرف دیگر عملگرهای + و - را می‌توان بعنوان عملگرهای یکتائی نیز در نظر گرفت.

مثال ۱ :

در حالتی که هر دو عملوند عملگرهای $+$ ، $-$ ، $*$ ، $/$ ، $\%$ از نوع صحیح باشد نتیجه عمل از نوع صحیح می‌باشد.

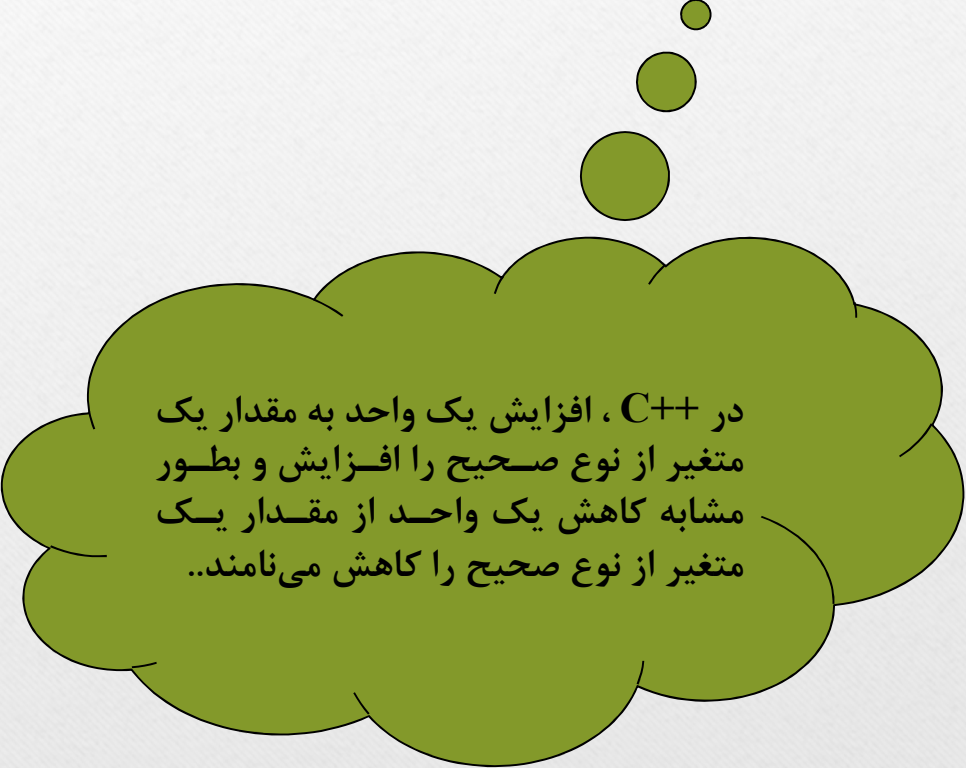
عبارت	نتیجه
$5 + 2$	7
$5 * 2$	10
$5 - 2$	3
$5 \% 2$	1
$5 / 2$	2

مثال ۲ :

در صورتیکه حداقل یکی از عملوندهای عملگرهای / ، * ، - ، + از نوع اعشاری باشد نتیجه عمل از نوع اعشاری می‌باشد.

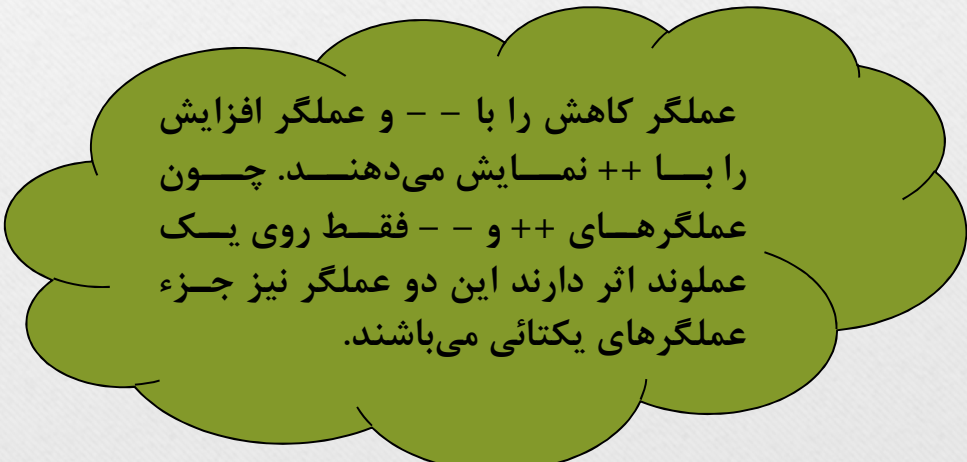
عبارت	نتیجه
$5.0 + 2$	7.0
$5 * 2.0$	10.0
$5.0 / 2$	2.5
$5.0 - 2$	3.0
$5.0 / 2.0$	2.5

عملگرهای افزایش و کاهش

در C++ ، افزایش یک واحد به مقدار یک متغیر از نوع صحیح را افزایش و بطور مشابه کاهش یک واحد از مقدار یک متغیر از نوع صحیح را کاهش می‌نامند..

عملگرهای افزایش و کاهش

عملگر کاهش را با - - و عملگر افزایش را با ++ نمایش می‌دهند. چون عملگرهای ++ و - - فقط روی یک عملوند اثر دارند این دو عملگر نیز جزء عملگرهای یکتائی می‌باشند.

مثال :

سه دستور العمل :

```
++x;
```

```
x++;
```

```
x=x+1;
```

معادل می باشند و بطریق مشابه سه دستور العمل زیر نیز معادل می باشند.

```
--y;
```

```
y=y-1;
```

```
y--;
```


از عملگرهای ++ و -- می توان بدو صورت پیشوندی و پسوندی استفاده نمود.
در دستورالعمل های پیچیده عملگر پیشوندی قبل از انتساب ارزیابی میشود و عملگر
پسوندی بعد از انتساب ارزیابی می شود.

مثال :

```
int x=5;  
y=++x * 2;
```

پس از اجرای دستورالعملهای فوق :

```
y=12
```

```
int x=5;  
y=x++ * 2;
```

پس از اجرای دستورالعملهای فوق :

```
y=14
```


عملگر sizeof

sizeof از عملگرهای یکتائی می باشد و مشخص کننده تعداد بایت هائی است که یک نوع داده اشغال می کند.

مثال :

```
int x;
```

```
cout << sizeof x ;
```

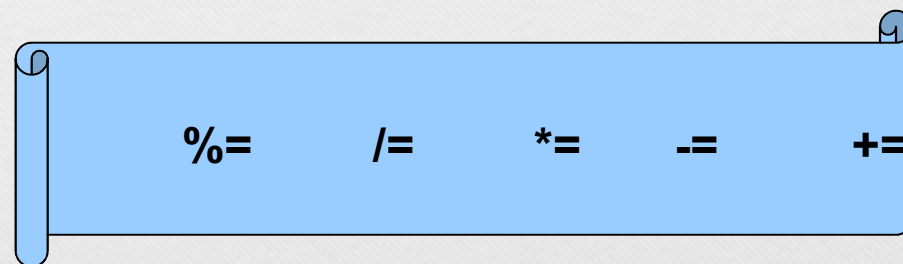
مقدار ۲ نمایش داده می شود .

```
cout << sizeof(float) ;
```

مقدار ۴ نمایش داده می شود.

عملگرهای جایگزینی محاسباتی

برای ساده تر نوشتن عبارتها در C++ ، می توان از عملگرهای جایگزینی محاسباتی استفاده نمود.

اولویت عملگرها

ارزیابی مقدار یک عبارت ریاضی براساس جدول اولویت عملگرها انجام می گردد. در ذیل جدول اولویت عملگرها براساس بترتیب از بیشترین اولویت به کمترین اولویت داده شده است.

()	پرانتزها	چپ به راست
- + -- ++ sizeof	عملگرهای یکتایی	راست به چپ
* / %	عملگرهای ضرب و تقسیم و باقیمانده	چپ به راست
+ -	عملگرهای جمع و تفریق	چپ به راست
<< >>	عملگرهای درج و استخراج	چپ به راست
= += -= *= /= %=	عملگرهای جایگزینی و انتساب	راست به چپ

مثال ۱ :

$$(5+2) * (6+2*2) / 2$$

با توجه به جدول اولویت عملگرها داریم که

$$7 * (6+2*2) / 2$$

$$7 * (6+4) / 2$$

$$7 * 10 / 2$$

$$70 / 2$$

$$35$$

مثال ۲ :

```
int a=6 , b=2, c=8, d=12;  
d=a++ * b/c ++;  
cout << d << c << b << a;
```

خروجی :

1 9 2 7

توضیحات (Comments)

توضیحات در برنامه باعث خوانائی بیشتر و درک بهتر برنامه میشود. بنابراین توصیه بر آن است که حتی الامکان در برنامه‌ها از توضیحات استفاده نمائیم. در C++، توضیحات بدو صورت انجام می‌گیرد که در اسلایدهای بعد به آن اشاره شده است.

توضیحات (Comments)

الف: این نوع توضیح بوسیله // انجام می‌شود. که کامپیوتر هر چیزی را که بعد از // قرار داده شود تا انتهای آن خط اغماض می‌نماید.

مثال :

```
c=a+b;//c is equal to sum of a and b
```

ب: توضیح نوع دوم با /* شروع شده و به /* ختم می‌شود و هر چیزی که بین /* و /* قرار گیرد اغماض می‌نماید.

مثال :

```
/* this is a program  
to calculate sum of  
n integer numbers */
```

توابع کتابخانه

زبان C++ مجهز به تعدادی توابع کتابخانه می باشد. بعنوان مثال تعدادی توابع کتابخانه برای عملیات ورودی و خروجی وجود دارند. معمولاً توابع کتابخانه مشابه ، بصورت برنامه های هدف (برنامه ترجمه شده بزبان ماشین) در قالب فایل های کتابخانه دسته بندی و مورد استفاده قرار می گیرند. این فایلها را فایل های header می نامند و دارای پسوند .h می باشند.

نحوه استفاده از توابع کتابخانه ای

برای استفاده از توابع کتابخانه خاصی بایستی نام فایل header آنرا در ابتدای برنامه در دستور `#include` قرار دهیم.


```
#include < اسم فایل header >
```

<u>تابع</u>	<u>نوع</u>	<u>شرح</u>	<u>فایل هیدر</u>
abs(i)	int	قدر مطلق i	stdlib.h
cos(d)	double	کسینوس d	math.h
exp(d)	double	e^x	math.h
log(d)	double	$\log_e d$	math.h
log10(d)	double	$\text{Log}_{10} d$	math.h
sin(d)	double	سینوس d	math.h
sqrt(d)	double	جذر d	math.h
strlen(s)	int	تعداد کرکتهای رشته S	string.h
tan(d)	double	تانژانت d	math.h
toascii(c)	int	کداسکی کرکتر c	stdlib.h
tolower(c)	int	تبدیل به حروف کوچک	stdlib.h
toupper(c)	int	تبدیل به حرف بزرگ	stdlib.h

برنامه در ++C

اکنون با توجه به مطالب گفته شده قادر خواهیم بود که تعدادی برنامه ساده و کوچک به زبان ++C بنویسیم. برای نوشتن برنامه بایستی دستورالعملها را در تابع () main قرار دهیم و برای اینکار می توان به یکی از دو طریقی که در اسلایدهای بعد آمده است ، عمل نمود.

روش اول :

```
#include < >
int main( )
{
    دستورالعمل ۱ ;
    دستورالعمل ۲ ;
    .
    .
    .
    دستورالعمل n ;
    return 0 ;
}
```


روش دوم :

```
#include < >
void main( )
{
    دستورالعمل ۱ ;
    دستورالعمل ۲ ;
    .
    .
    .
    دستورالعمل n ;
}
```

نکات-۲

error: به خطاهای برنامه نویسی error می گویند.

انواع خطاها در برنامه نویسی:

خطاهای زمان **compile (compile errors):**

مانع کامپایل صحیح برنامه می شوند.

خطاهای زمان **link (Link errors):**

برای کامپایل مزاحمتی ایجاد نمی کنند اما مانع Link برنامه می شوند.

خطاهای زمان اجرا: **(Run time errors):**

کامپایل و Link با موفقیت انجام می شود ولی اجرای برنامه دچار اشکال می شود .

Error

حسن سیب را خورد.

هسن سیب را خورد.

متناظر با خطای کامپایل

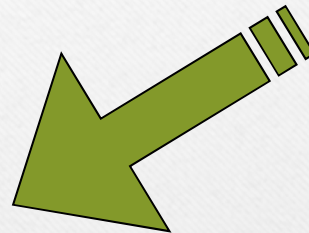
را حسن خورد سیب.

متناظر با خطای **Link**

سیب حسن را خورد.

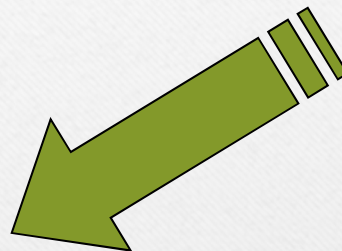
متناظر با خطای زمان اجرا

برنامه ای که پیغام **C++ is an object oriented language** را روی صفحه مانیتور نمایش می دهد.


```
#include <iostream.h>
int main( )
{
cout <<"C++ is an object oriented language \n" ;
return 0 ;
}
```

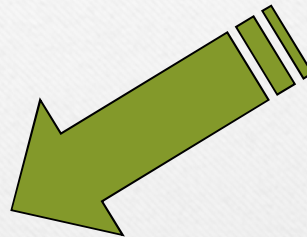

برنامه زیر يك حرف انگليسي كوچك را گرفته به حرف بزرگ تبديل مي نمايد.


```
#include <iostream.h>
#include <stdlib. h>
int main( )
{
    char c1 , c2;
    cout << "Enter a lowercase letter:"
    cin >> c1;
    c2 = toupper(c1);
    cout << c2 << endl;
    return 0; }
```

دو عدد از نوع اعشاري را گرفته مجموع و حاصلضرب آنها را محاسبه و نمايش مي دهد.

```
#include <iostream.h>
int main()
{
float    x,y,s,p ;
cin >> x >> y ;
s= x+y ;
p=x*y;
cout << s <<endl << p;
return 0 ;
}
```


فصل دوم

ساختارهای تصمیم‌گیری و تکرار

فهرست مطالب فصل دوم

۱. عملگر های رابطه ای
۲. عملگر شرطی
۳. دستورالعمل شرطی
۴. عملگر کاما
۵. عملگر های منطقی
۶. دستورالعمل For

عملگرهای رابطه ای

از این عملگرها برای تعیین اینکه آیا دو عدد با هم معادلند یا یکی از دیگری بزرگتر یا کوچکتر می باشد استفاده می گردد. عملگرهای رابطه ای عبارتند از:

==	مساوی
!=	مخالف
>	بزرگتر
>=	بزرگتر یا مساوی
<	کوچکتر
<=	کوچکتر یا مساوی

عملگر شرطی

شکل کلی عملگر شرطی بصورت زیر می باشد:

expression _ test ? expression _ true : expression _ false

عملگر شرطی تنها عملگری در C++ می باشد که دارای سه عملوند می باشد.

مثال ۱ :

```
int x=10,y=20,b;  
b=(x>y) ? x : y ;
```

این دو دستور العمل باعث میشوند که ماکزیمم مقادیر x و y در b قرار بگیرد.

مثال ۲ :

```
x >= 10 ? cout << "passed" : cout << "failed" ;
```

اگر مقدار x بزرگتر یا مساوی ده باشد رشته **passed** در غیر اینصورت رشته **failed** نمایش داده میشود.

دستور العمل شرطی

توسط این دستور شرطی را تست نموده و بسته به آنکه شرط درست یا غلط باشد عکس العمل خاصی را نشان دهیم.

```
if( عبارت )
{
    دستورالعمل 1
    .
    دستورالعمل n
}
else
{
    دستورالعمل 1
    .
    دستورالعمل n
}
```


مثال ۱ :

```
if(x != y)
{
cout << x ;
++ x ;
}
else
{
cout << y ;
-- y ;
}
```

مثال ۲:

برنامه زیر یک عدد اعشاری را از ورودی گرفته جذر آنرا محاسبه می نماید.

```
include <iostream.h>#
include <math . h>#
int main( )
{
float x,s;
cin >> x ;
if( x < 0 )
cout << " x is negative" << endl ;
else
{
s = sqrt(x) ;
cout << s << endl ;
}
return 0;
}
```


عملگر کاما

تعدادی عبارت را می توان با کاما بهم متصل نمود و تشکیل یک عبارت پیچیده تری را داد. این عبارتها به ترتیب از چپ به راست ارزیابی شده و مقدار عبارت معادل عبارت n می باشد.

(عبارت n , ..., عبارت 3, عبارت 2, عبارت 1)

مثال :

اگر داشته باشیم `int a=2 , b=4 , c=5 ;` عبارت زیر را در نظر بگیرید:

`(++ a , a+b, ++ c, c+b)`

مقدار عبارت برابر است با `b+c` که معادل 10 می باشد.

عملگرهای منطقی

با استفاده از عملگرهای منطقی می‌توان شرطهای ترکیبی در برنامه ایجاد نمود. عملگرهای منطقی عبارتست از:

AND

OR

NOT

که در C++ به ترتیب بصورت زیر نشان داده میشود.

&&

||

!

جدول درستی سه عملگر شرطی

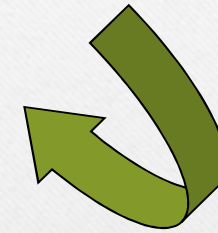
And

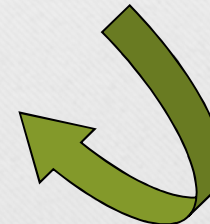
a	b	a && b
true	true	True
true	false	False
false	true	False
false	false	False

a	b	a b
true	true	True
true	false	True
false	true	True
false	false	False

Or

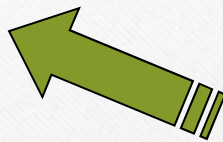
Not

a	!a
true	False
false	True

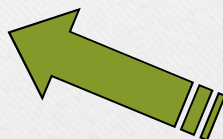
چند مثال :

```
if ((x == 5) || (y != 0))  
    cout << x << endl ;
```


اگر x برابر با 5 یا y مخالف صفر باشد مقدار x نمایش داده شود .

```
if(x)  
    x = 0 ;
```


اگر مقدار x مخالف صفر باشد، آنگاه x برابر با صفر شود .

برنامه زیر طول سه پاره‌خط را از ورودی گرفته مشخص می‌نماید که آیا تشکیل یک مثلث میدهد یا خیر؟

```
#include <iostream.h>
int main( )
{
float a, b, c;
cout << "Enter three real numbers" << endl ;
cin >> a >> b >> c; //
if(( a < b + c) &&(b < a+c) &&(c < a+b))
cout << "It is a triangle" ;
else
cout << "Not a triangle" ;
return 0 ;
}
```


دستور العمل For

از دستور العمل for برای تکرار دستورالعملها استفاده میشود. شکل کلی دستور for بصورت زیر می باشد:

(عبارت 3 ; عبارت 2 ; عبارت 1) for

```
{  
  دستورالعمل 1 ;  
  دستورالعمل 2 ;  
  .  
  .  
  .  
  دستورالعمل n ;  
}
```

برنامه زیر عدد صحیح و مثبت n را از ورودی گرفته فاکتوریل آنرا محاسبه و نمایش می دهد.

```
#include <iostream.h>
int main()
{
int n, i;
long fact = 1;
cout << "Enter a positive integer number";
cin >> n;
for( i=1; i<=n; ++i)
    fact *= i;
    cout << fact << endl;
return 0 ;
}
```


برنامه زیر مجموع اعداد صحیح و متوالی بین ۱ تا n را محاسبه نموده و نمایش می‌دهد.

```
#include <iostream.h>
int main()
{
int n, i=1 ;
long s = 0 ;
cin >> n ;
for(; i<=n; i++)
    s += i;
cout << s ;
return 0 ; }
```

برنامه زیر ارقام 0 تا 9 را نمایش می دهد.

```
#include <iostream.h>
int main()
{
int j=0;
for(; j <= 9 ;)
    cout << j++ << endl;
return 0 ;
}
```


برنامه زیر کلیه اعداد سه رقمی که با ارقام 1، 2، 3 ایجاد می‌شوند را نمایش می‌دهد.

```
#include <iostream.h>
int main( )
{
int i,j,k,n;
for(i=1; i<=3; ++i)
    for(j=1; j<=3; ++j)
        for(k=1; k<=3; ++k)
            {
n=i*100 + j*10+k;
cout << n << '\n' ;
            }
return 0 ;
}
```

فصل سوم

سایر ساختارهای تکرار

فهرست مطالب فصل سوم

۱. دستورالعمل while
۲. دستورالعمل do while
۳. دستورالعمل break
۴. دستورالعمل continue
۵. دستورالعمل switch
۶. تابع cin.get()
۷. عملگر static_cast<>()
۸. جدول اولویت عملگرها

دستور العمل while

از این دستور العمل مانند دستور العمل for برای تکرار یک دستور العمل ساده یا ترکیبی استفاده می‌گردد. شکل کلی این دستور العمل بصورت زیر می‌باشد.

```
while( شرط)
```

```
{
```

```
  دستور العمل ۱ ;
```

```
  دستور العمل ۲ ;
```

```
  .
```

```
  .
```

```
  دستور العمل n ;
```

```
}
```


تفاوت دستورهای for و while

دستورالعمل **for** زمانی استفاده میشود که تعداد دفعات تکرار از قبل مشخص و معین باشد. در صورتیکه تعداد دفعات تکرار مشخص نباشد بایستی از دستورالعمل **while** استفاده نمود.

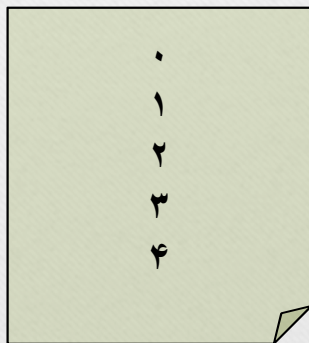
مثال :

```
int x=0
```

```
while(x<5)
```

```
cout << x ++<< endl;
```

با اجرای قطعه برنامه فوق مقادیر زیر نمایش داده میشود :

برنامه فوق n مقدار از نوع اعشاری را گرفته میانگین آنها را محاسبه و در متغیر avg قرار می دهد.

```
#include <iostream.h>
int main( )
{
int count = 0 , n;
float x, sum = 0 , avg ;
cin >> n ; /* تعداد مقادیر ورودی n*/
while(count < n){
cin >> x ;
sum += x ;
++ count ; }
avg = sum / n ;
cout << avg << endl;
return 0 ; }
```

دستور العمل do while

این دستور العمل نیز برای تکرار یک دستور العمل ساده یا ترکیبی استفاده می‌شود. شکل کلی این دستور العمل بصورت زیر می‌باشد.

```
do
{
  دستور العمل ۱ ;
  دستور العمل ۲ ;
  .
  .
  دستور العمل n ;
} while(شرط);
```


تفاوت دستوره‌های while و do while

در دستورالعمل **while** ابتدا مقدار شرط ارزیابی شده اما در دستورالعمل **do while** ابتدا دستورالعمل اجرا شده سپس مقدار شرط ارزیابی می‌گردد. بنابراین دستورالعمل **do while** حداقل یک بار انجام میشود.

مثال :

```
#include <iostream.h>
int main( )
{
int count = 0;
do
cout << count ++<<endl ;
while(count <= 9);
return 0 ; }
```

ارقام 0 تا 9 را روی ده خط نمایش می دهد

دستور العمل break

این دستور العمل باعث توقف دستور العملهای تکرار (for , while ,do while) شده و کنترل به خارج از این دستور العملها منتقل می نماید.

Break

مثال ۱

```
#include <iostream.h>

int main()
{
float x, s=0.0 ;
cin >> x ;
while(x <= 1000.0) {
if(x < 0.0){
cout << "Error-Negative Value" ;
break;
}
s += x ;
cin >> x ;}
cout << s << endl ;
return 0 ; }
```


مثال ۲:

```
#include <iostream.h>
int main( )
{
int count = 0 ;
while( 1 )
{
count ++ ;
if(count > 10 )
break ;
}
cout << "counter : " << count << "\n";
return 0 ;
}
```

مثال ۳:

```
#include <iostream.h>
void main()
{
int count;
float x, sum = 0;
cin >> x;
for(count = 1; x < 1000 . 0; ++ count )
{
cin >> x;
if(x < 0.0) {
cout << "Error – Negative value " <<endl;
break ;
}
sum += x ; }
cout << sum << '\n' ; }
```


مثال ۴:

```
#include <iostream.h>
int main()
{
float x , sum = 0.0 ;
do
{
cin >> x ;
if(x < 0.0)
{
cout << "Error - Negative Value" << endl ;
break ;
}
sum += x ;
} while(x <= 1000.0);
cout << sum << endl ;
return 0 ; }
```

دستور العمل continue

از دستور العمل continue می توان در دستورالعملهای تکرار while ، do while ، for استفاده نمود. این دستورالعمل باعث می شود که کنترل بابتدای دستورالعملهای تکرار منتقل گردد.

Continue

مثال ۱:

```
#include <iostream.h>
int main()
{
float x, sum = 0.0 ;
Do
{
cin >> x ;
if(x < 0 . 0)
{
cout << "Error" << endl ;
continue ;
}
sum += x ;
} while(x <= 1000.0 );
cout << sum ;
return 0 ; }
```

مثال ۲:

```
#include <iostream.h>
int main()
{
int n , navg = 0 ;
float x, avg, sum = 0 ;
cin >> n ; / * عبارت از تعداد اعداد ورودی * /
for(int count = 1 ; count <=n; ++ count )
{
cin >> x ;
if(x < 0 ) continue ;
sum += x ;
++ navg ;
}
avg = sum / navg;
cout << avg << endl ;
return 0 ;
}
```


دستور العمل switch

همانطور که می دانید از دستور العمل شرطی (if else) می توان بصورت تو در تو استفاده نمود ولی از طرفی اگر عمق استفاده تو در تو از این دستور العمل زیاد گردد، درک آنها مشکل میشود . برای حل این مشکل ++C ، دستور العمل switch که عملاً یک دستور العمل چند انتخابی می باشد را ارائه نموده است.

switch

case

شکل کلی دستور العمل Switch

```
switch(عبارت)
{
case valueone : statement;
                break;
case valuetwo: statement;
                break;
                :
case valuen : statement;
                break;
default: statement ;
}
```


مثال ۱ :

```
#include <iostream.h>
void main( )
{
  unsigned int n ;
  cin >> n;
  switch(n)
  {
    case 0:
      cout << "ZERO" << endl ;
      break;
    case 1:
      cout << "one" << endl ;
      break ;
    case 2:
      cout << "two" << endl ;
      break;
    default :
      cout << "default" << endl;
  } /* end of switch statement */
}
```

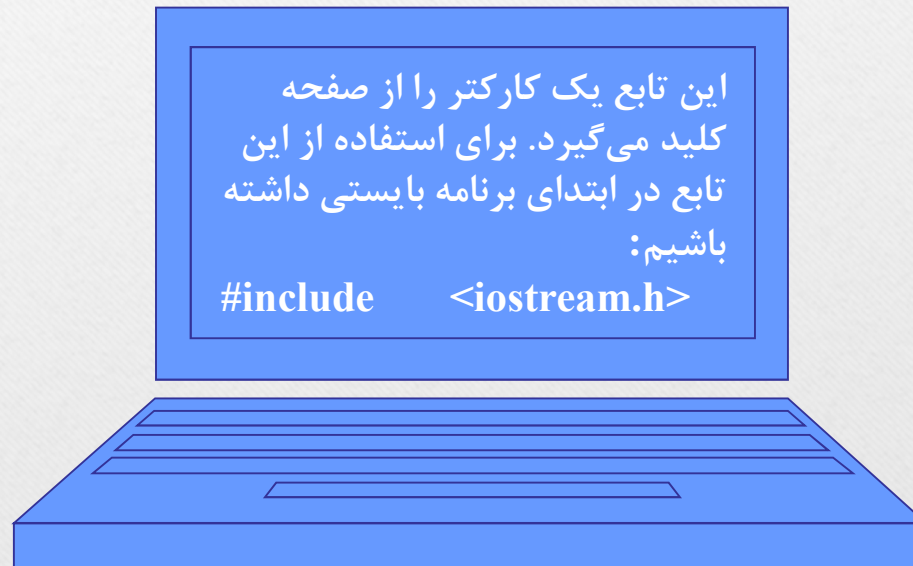
مثال ۲ :

```
#include <iostream.h>
void main( )
{


---


  unsigned int n;
  cin >> n ;
  switch(n) {
  case 0 :
  case 1:
  case 2:
    cout << "Less Than Three" << endl;
    break;
  case 3:
    cout << "Equal To Three" << endl ;
    break;
  default:
    cout << "Greater Than Three" << endl;
  }
}
```


تابع `cin.get()`

قطعه برنامه ذیل یک کرکتر را از صفحه کلید گرفته و نمایش می دهد.

```
char    x;  
x = cin.get( );  
cout << x ;
```


برنامه ذیل یک سطر متن انگلیسی که به CTRL Z ختم میشود را گرفته دقیقاً نمایش می دهد.

```
#include <iostream.h>
int main( )
{
char x;
while((x = cin.get( ) !=EOF)
cout << x ;
return 0 ;
}
```

EOF به معنی End of File می باشد که در
iostream.h تعریف شده و مقدار آن برابر با
۱- می باشد. مقدار آن در سیستم عامل
DOS عبارتست از ctrl z .

در قطعه برنامه ذیل از تابع `cin.get()` و دستور `switch` استفاده شده است.

```
char    x;
x = cin.get( );
switch(x) {


---


case ' r ':
case ' R ':
        cout << "RED" << "\n" ;
        break ;

case ' b ':
case ' B ':
        cout << "BLUE" << endl ;
        break ;

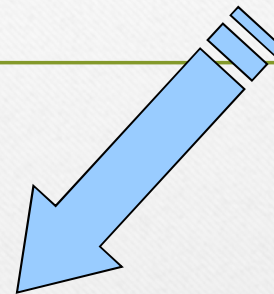
case ' y ':
case ' Y ':
        cout << "YELLOW" << endl;

}
```


برنامه ذیل یک سطر متن انگلیسی را گرفته کرکتهای خالی (blank) آنرا حذف نموده و نمایش میدهد.

```
#include <iostream.h>
int main( )
{
char next;
while((next = cin.get( ) ) !=EOF)
if(next != ' ')
cout << next ;
return 0 ;
}
```

عملگر static_cast

از این عملگر برای تبدیل موقت یک نوع data به نوع دیگر استفاده می‌شود. این عملگر یک عملگر یکتائی می‌باشد.

مثال ۱:

```
int x = 25 ;  
float y ;  
y = static_cast  
< float >(x) ;
```

مقدار x موقتاً بصورت اعشاری در می آید و در نتیجه مقدار y برابر با 25.0 می شود. بایستی توجه داشت که نوع متغیر x عوض نمی شود بلکه موقتاً مقدار آن بصورت اعشاری در آمده است.

99

مثال ۲:

```
float x = 14.75 ;  
cout <<  
static_cast < int  
>(x) << endl;  
cout << x ;
```

ابتدا مقدار ۱۴ نمایش داده میشود و
سپس مقدار ۱۴,۷۵ نمایش داده
میشود.

جدول اولویت عملگرها

()	چپ به راست
Static_cast < >() ++ -- + - sizeof	راست به چپ
* / %	چپ به راست
+ -	چپ به راست
<< >>	چپ به راست
< <= > >=	چپ به راست
== !=	چپ به راست
? :	راست به چپ
= += -= *= /= %=	راست به چپ
,	چپ به راست